

سفر رسگاری

بعثت در کلام امام

پرچم دار اسلام راستین، حضرت امام خمینی رحمه الله درباره بعثت چنین فرموده است: «بعثت رسول خدا برای این است که راه رفع ظلم را به مردم بفهماند؛ راه این که مردم بتوانند با قدرت های بزرگ مقابله کنند. بعثت برای این است که اخلاق مردم را، نفوس مردم را، ارواح مردم را، تمام این ها را از ظلمت ها نجات بدهد. ظلمات را به کلی کنار بزند و به جای او نور بنشانند. ظلمت جهل را کنار بزند و به جای او نور علم بیاورد. ظلمت ظلم را به کنار بزند و به جای او عدالت بگذارد... و راه او را به ما فهمانده است. فهمانده است که تمام مردم، تمام مسلمین برادر هستند و باید با هم وحدت داشته باشند؛ تفرق نداشته باشند».

بعثت در کلام رهبری

مقام معظم رهبری، حضرت آیت الله خامنه ای درباره بعثت چنین فرموده است: «مسأله بعثت و پدید آمدن این حادثه، مهم ترین مسأله ای است که در طول عمر طولانی بشریت، برای او اتفاق افتاده است. در سرنوشت انسان و تاریخ بشر، هیچ حادثه ای به قدر این حادثه مؤثر نبوده و هیچ لطفی از طرف پروردگار، به عظمت این لطف، بر انسان ها وجود نداشته و امروز آن چه از شعار ما در دنیا مطرح است، همان پیام ها و شعارهای بعثت است. مثل شعار عدالت اجتماعی، آزادگی، علم و دانش، ترقی و تعالی».

مهم ترین پیام بعثت

مهم ترین پیام بعثت، یکتا پرستی و تزکیه نفس است. بعثت، وحی را واسطه زمین و آسمان قرار داد و انسان ها را از سرگردانی در وادی ظلمت و تحیر وارهانند. بر همین اساس است که حضرت امام خمینی رحمه الله می فرمایند: «انگیزه بعثت، نزول وحی... و نزول قرآن است و انگیزه تلاوت قرآن بر بشر این است که تزکیه پیدا بکنند و نفوس مّصفا بشوند، از این ظلماتی که در آن ها موجود است تا این که بعد از این که مّصفا شدند، ارواح و اذهان آن ها قابل این بشود که کتاب

و حکمت را بفهمند. انگیزه بعثت این است که ما را از این طغیان ها نجات دهد م ما تزکیه کنیم خودمان را، نفوس خودمان را مّصفا کنیم... اگر این توفیق برای همگان حاصل شد، دنیا یک نوری می شود نظیر نور قرآن و جلوه نور حق».

پیامبر و بعثت از منظر دانشمندان غیر مسلمان

نور هدایت

دکتر کارلایل، نویسنده انگلیسی در مورد شخصیت و تاریخ زندگی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله مقاله مفصّلی دارد. در بخشی از این مقاله آمده است: «امروز یکی از بزرگ ترین ننگ ها است که کسی از مردم این دوره، به مطالبی گوش دهد که از آن ها گمان رود دین اسلام، بی اساس و پیامبر او محمد صلی الله علیه و آله دروغگو بوده است و بر ماست که علیه این اقوال بی معنا و خجالت آور، قیام کنیم و با این آرای سخیف در جنگ باشیم؛ زیرا رسالتی را که آن پیامبر آورده... هنوز نور هدایتی است که صدها میلیون مسلمان در پرتو آن زندگی می کنند... پس بر ما لازم است که قبل از هر اقدامی، به گفته اش گوش فرادهم. محمد صلی الله علیه و آله بخشی از زندگانی و ابدیت است که دل طبیعت، آن را آشکار ساخت و چون ظهور و تجلی کرد، مانند فروغی بود که عالم از آن روشنی گرفت».

فروتنی و مهربانی

ویلیام مایر، نویسنده مشهور انگلستان، پیامبر گرامی صلی الله علیه و آله را مظهر فروتنی، مهربانی و بخشش دانسته، چنین می گوید: «از صفات برجسته محمد صلی الله علیه و آله که سزاوار همه گونه تقدیر و در خور تمجید است، دقت و احترامی است که درباره یاران خود، حتی پست ترین آن ها معمول می داشته است. آری، فروتنی و مهربانی و انسانیت و جود و بخشش، در وجودش ریشه دوانده بود و موجب شدت علاقه و محبت اطرافیان به او شده بود. اصولاً از گفتن کلمه «نه» در موقع خواهش دیگران، بی اندازه بیزار بود و اگر نمی توانست حاجت درخواست کننده را برآورده سازد، خاموشی را بر پاسخ منفی دادن ترجیح می داد... هیچ وقت جز برای خدا و در راه او به احدی زبانی نرساند».

مفهوم بعثت

بعثت، به معنای برانگیخته شدن برای انجام کاری است و مبعث، روزی است که پیامبر صلی الله علیه و آله از سوی خداوند متعال به رسالت مبعوث گردید. در قرآن کریم واژه بعثت با صیغه های مختلف به کار رفته و در مجموع به دو قسمت تقسیم می شود: قسمت اول درباره بعثت پیامبران است، مانند آنجا که می فرماید: «به تحقیق در هر امتی رسولی را برانگیختم». قسمت دیگر درباره دوران پس از مرگ و زنده شدن مردگان می باشد، همانند آن جا که می فرماید: «آنان که کافر شدند، پنداشتند هرگز برانگیخته نمی شوند. بگو آری سوگند به پروردگارم که البته برانگیخته خواهید شد. سپس خبر داده می شوید بر آن چه عمل کرده اید و آن بر خداوند آسان است». نیز از زبان حضرت عیسی علیه السلام نقل می کند که می فرماید: «سلام بر من هنگامی که ولادت یافتم و آن گاه که بمیرم و در آن زمان که زنده شوم».

قلمرو بعثت

قرآن کریم در آیات مختلف، جهانی بودن رسالت پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله را مطرح نموده است. از آن شمار در سوره اعراف و سبأ آمده است: «بگو ای مردم من فرستاده خداوند به سوی همه شما هستم» و نیز «و ما تو را جز برای همه مردم نفرستادیم». قرآن کریم هم چنین در سوره جمعه می فرماید: «او مبعوث به گروه دیگری از مؤمنان نیز هست که هنوز ملحق به این ها نشده اند»؛ یعنی اقوام دیگری نیز که بعد از پیامبر و یاران وفادارش پا به عرصه وجود می گذارند و از سرچشمه زلال قرآن و سنت رسول خدا صلی الله علیه و آله سیراب می گردند، در قلمرو بعثت پیامبر صلی الله علیه و آله قرار دارند. در همین رابطه، نقل شده هنگامی که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله این آیه را تلاوت می فرمود، سؤال شد: این ها چه کسانی هستند؟ ایشان صلی الله علیه و آله هم دست خود را بر شانه سلمان گذاشت و فرمود: «اگر ایمان در تریا(ستاره دور دست) باشد، مردانی از این گروه(ایرانیان) بر آن دست می یابند».

دشمنان و نسبت های ناروا به پیامبر صلی الله علیه و آله

هنگامی که پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله به دعوت آشکار پرداخت، انواع فشارها به ایشان وارد شد و دشمنان اسلام، در صدد مقبله با پیامبر و مسلمانان برآمدند. یکی از راه هایی که دشمنان پیامبر برای کم اثر کردن دعوت آن حضرت و تضعیف روحیه ایشان انتخاب کرد، مسأله استهزا و مسخره کردن بود؛ زیرا آن ها فکر می کردند که با سُخریه و استهزا، کار پیامبر صلی الله علیه و آله و مسلمانان یکسره می شود، اما وقتی فهمیدند استهزا اثر نکرد و اسلام هم چنان به رشد سریع و تکامل خود ادامه می دهد، اندیشیدند که می توانند پیامبر صلی الله علیه و آله را با برچسب هایی هم چون ساحر و شاعر و کسی که مطالب خود را از این و آن، یا از افسانه های پیشینیان گرفته، از میدان بیرون کند. توطئه ای که نقش البته نقش بر آب شد و نه تنها مسلمانان را از مسیر حق بازداشت، که عزم آنان را در پیمودن راه حق و سعادت، راسخ تر ساخت.

بعثت و تحول بزرگ در اعراب

عصر جاهلیت، عصری بود که مردم به کلی از فرهنگ و اخلاق انسانی دور بودند و خشن ترین زندگی را داشتند و با دست خود، دختران معصومشان را با کمال سنگدلی و بی رحمی زنده به گور می کردند. جنگ های قومی و قبیله ای فراوان جریان داشت و از انسانیت و کرامت انسانی خبری نبود. در این زمان، خداوند حجت و ولی خود را برانگیخت تا مردم را از گمراهی ها، کژی ها و جهالت ها برهاند و به سوی حق، راستی، درستی، امانت داری، صلح رحم، اخلاق پسندیده، فرهنگ مرقی و پیشرفته و خلق و خوی انسانی و الهی رهنمون گرداند. به راستی که رسول مکرم اسلام صلی الله علیه و آله در مدتی کوتاه، آن چنان تحول و انقلابی ایجاد کرد که زندگی اعراب جاهلی را از پرتگاه سقوط اخلاقی و نابودی، به قله کمال و سعادت هدایت نمود.

بعثت در نگاه مولا علی علیه السلام

حضرت علی علیه السلام زیباترین تصویر را از بعثت به جهان پیش از بعثت، ارائه داده و فرموده اند: «خداوند رسولش محمد را در زمانه ای فرستاد که فاصله قطع رسالت های آسمانی و وحی الهی به درازا کشیده بود. امت ها به خواب بلند غفلت و بی خبری فرو رفته بودند. فتنه، فساد و تباهی عمومیت یافته بود. نظام کارها از هم گسسته بود. آتش جنگ ها شعله می کشید. دنیا تیره بود و فریبکار، خزان زده بود و یأس آفرین. خشکسالی معنوی بود و قحطی حقیقت. نشانه های هدایت فرسوده و پرچم های گمراهی افراشته بود. چهره دنیا بر مردم عبوس گشته بود. حتی دنیاطلبان نیز از سیمای روزگار برمی آشفتنند. روزگاری بود که میوه اش فتنه، خوراکش مردار، کسب و کارش آلوده و در دل های مردمانش هراس و در کف هایشان شمشیر قرار داشت. در این هنگام، خداوند، پیامبرش را برانگیخت... و جهان با نور نبوت، روشن شد».

مبعث در کلام امام جواد علیه السلام

عید مبعث، یکی از بزرگ ترین عیدهای اسلامی است که در قرآن و روایات از آن به بزرگی یاد شده است. امام جواد علیه السلام در این باره فرموده اند: «در ماه رجب، شبی است که در آن، از هر آن چه خورشید بر آن می تابد، خیر بیشتری نهفته است، و آن شب بیست و هفتم است که در صبح آن، پیامبر صلی الله علیه و آله برانگیخته گردید. بدانید که بر عمل کننده آن از شیعیان ما، پاداش عمل شصت سال قرار داده شده است».

نور رسالت

۲۷ رجب، جلوه بی پایانی بود که شعاع آن، تا کرانه های ناپیدای زمان گسترش یافت. در آن روز شکوفه نبوت گشوده شد. باغ رسالت به بار نشست. ابر سایه گستر و باران رحمت بعثت، چهره جهان را نشاط بخشید. آری، از آن روز که بر فراز «حرا» آیات الهی بر دل پیامبر نشست و از آن عصر که صبح هدایت با «اقرأ» آغاز شد، نه تنها خانه خدیجه، که جهان با نور رسالت روشن گردید. پیامبر به رسالت مبعوث شد تا عالم بشری را به سوی سعادت و حیات راستین و عاری از مکر و فریب رهنمون گردد. مبعوث شد تا زندگی مسخ شده مردم را با فطرت آشتی دهد و پیام خدا را بر مردم بازخواند.